

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 273.

V Ljubljani, v torek 27. novembra 1888.

Letnik XVI.

Državni zbor.

Z Dunaja, 26. novembra.

Ciril-Methodova slavnost pa „Klagenfurterica“.

V „Slovenca“ in „Slov. Narodu“ stala je 23. t. m. med domačimi novicami opazka gledé poročila o Ciril-Methodovi slavnosti, ki se od besede do besede nahaja tudi v „Miru“ dne 25. t. m. V dotičnem dopisu iz Celovca se trdi, da skuša uradna „Celovčanka“ cesarjevo slavnost smešiti, ki jo predrzno imenuje takozvano cesarsko slavnost, in da jo zlasti bôde dramatični prizor: „Ali smem Slovenec biti?“ Predstavlja joče gospode hoče glumačem primerjati in jih s tem deloma smešiti, deloma ovaditi. „Slovenski Narod“ imel je 24. t. m. poseben uvoden članek: „Apel do slovenskih državnih poslancev“, v katerem pravi, da je ostra interpelacija tû na mestu. Že po prvem naznanilu naših listov pobrigali so se slovenski državni poslanci za dotično poročilo v koroškem vladnem listu, ali sodili so, da „Slovenec“ in „Narodov“ vrednik najbrže nista brala opazke v „Klagenfurter Zeitung“, nad katero se celovški dopisnik tolikanj izpodtika, in da je najbolje reč pustiti pri miru. So li prav imeli ali ne, naj sodi slovensko občinstvo samo, kateremu v ta namen podamo dotično poročilo uradne „Klagenfurter Zeitung“ z dne 18. nov. t. l. Glasi se tako-le:

„Die sogenannte Kaiserfeier des slovenischen Schul-, vulgo Cyrill- und Method-Vereines am 14. d. M. hat — wie uns geschrieben wird — einen wahrhaft glänzenden Verlauf genommen. Aus dem Jaun- und Rosenthal, aus Krain und Steiermark waren Vertreter erschienen, um in edlem Wettstreit Theil zu nehmen an dem „hochpatriotischen“ Feste. Auf die Enthüllung des Einspielers-Denkmal im Fiedhofe zu St. Ruprecht, welche sich zu einer imposanten Todtenfeier gestaltete, folgte der zweite Theil des Festes im Hause des katholischen Gesellen-Vereines. Die Glanznummer des Pro-

grammes bildete das allegorische Bühnenspiel: „Darf ich ein Slovene sein?“ Der Träger der Hauptrolle war Herr Gymnasialprofessor S., welcher die Titelfrage mit einer unvergleichlichen Seelenwärme zum Vortrage brachte. Es war nur zu wundern, dass die Hälfte der mitwirkenden Herren die Aufgabe hatte, der Friedensliebe des Bittstellers zu widerstehen und mit „Nein“ zu stimmen. Zum Schlusse sei noch ein ganz specieller Dank ausgesprochen dem Fräulein S. für die entzündend schöne Darstellung der „Austria“ und für ihre schauspielerischen Leistungen, dem hochwürdigen Herrn Stadtpfarr-Caplan T., sowie dem Schriftsetzer Herrn Mehlsack.“

Uradni koroški list je sicer že dostikrat pokazal svojo mržnjo do slovenskih prebivalcev in njih najpravičnejših zahtev ter zlasti letos z nekako zadovoljnostjo razglašal izjave občinskih zastopov in krajnih šolskih svetov zoper slovenske državne poslance, ki za slovenske otroke zahtevajo slovenske ljudske šole; ali v prej omenjenem spisu takega žaljenja ne vidimo, in ostra interpelacija v državnem zboru bi imela ravno nasprotni vspeh. Ako bi se tudi izpodtikali nad besedami „sogenannt“ in „hochpatriotisch“, češ, da ste pisani v smešnem ali zbadljivem pomenu, dá se prav tehtno tudi nasprotna trditev zagovarjati; in ker pisatelju ne vidimo v srce, mu nič kaj ne moremo, ako pravi, da ni imel nobenega slabega namena, zlasti takega ne, kakor mu ga od nekaterih strani podtikajo. Zdaj naj pa vsak čitatelj sam prevdarja, kako bi interpelaciji zastran omenjenega članka „Klagenfurterice“ odgovarjal, ako bi bil on minister, in bi li mar tak odgovor res kaj koristil, ali ne bi marveč škodoval naporom slovenskega naroda na Koroškem? Minister Taaffe bi ne imel samo navadnega izgovora, da ni on vrednik uradnih listov in da ne morejo njega odgovornega delati za vsako napako ali breztaktnost kakega uradnega lista, ampak z nekako slastjo bi lahko kazal na druge stavke omenjenega spisa, katerim nepristranski čitatelj ne more podtikati ni-

kakoršnega zbadanja slovenskega naroda, ampak jim mora marveč priznavati izvanredno in v „Celovčanki“ dozdej še nezaslišano dobrohotnost. Ne gré torej zaradi vsakega krika, da tû ali tam gori, precej plat zvona bítí in državne poslance pozivljati, naj hité gasit z ostro interpelacijo v državnem zboru. Prej se je treba prepričati, ali res gori, ali pa dotični krik morebiti ni navstal vsled kake neljube pomote.

Vojaški zakon.

Vojni odsek ima danes zvečer sejo, da odobri poročilo. Prihodnji teden se utegne o njem pričeti razprava v državnem zboru, in ni dvoma, da boe novi zakon sprejet s potrebnima dvema tretjinama glasov. Pred 10 leti so se levičarji upirali podaljšanju vojaškega zakona za novih 10 let, in desnica je tedaj zmagala le s pomočjo nekaterih levičarskih poslancev, ki se iz višjih ozirov niso mogli upirati. Levičarji so spoznali, da so se bili s tem ravnanjem silno zamerili navzgor, in ker je prvi pogoj, ako hočejo priti kedaj na krmilo, da v višjih krogih ne dvomijo nad njihovim patriotizmom, prišli so. kakor piše graška „Tagespost“ 24. t. m., k boljše mu spoznanju in bodo glasovali za novi vojaški zakon.

Podraženi premog.

Kako pa pride premog v poročilo iz državnega zbora, utegne kdo vprašati? Čisto naravno; poslanec Siegmund je v petek v državnem zboru stavil interpelacijo do kupčijskega ministra, v kateri toži, da imajo državne železnice premalo železniških vozov za prevažanje premoga, ki ga je začelo zaradi tega v nekaterih krajih tako primanjkovati, da si ga morajo drugje naročati in se je vsled tega zdatno podražil. Res mu je cena na Dunaji poskočila za 4 kr. pri metričnem centu. Ali denašnja „Sonn- und Montagszeitung“ ima članek, v katerem trdi, da se premogova cena ni podražila zaradi pomanjkanja vozov, ampak ker so se posestniki dotičnih jam med seboj pogovorili, da s ceno poskočijo. Ako bi premog zastajal pri jamah, moral bi vsaj tam

LISTEK.

Dve prijateljici.

(Iz rušičine poslovenil Iv. Steklasa.)

Huzarski polk, pri katerem sem služil, bil je vmeščen leta 1792 v iztočni Rusiji in moj eskadron v malem mestecu, ki je bilo lastnina knezov L... Oba sta bila oženjena ter živela na očinskem posestvu. Ljubeznjivost, gostoljubnost, prijaznost so bile lastnosti kneževske obitelji.

Od vseh častnikov mojega eskadrona so mene najbolj cenili, ter sem se v treh tednih skoraj popolnoma vdomačil. Obe kneginji ste bili ljubeznjivi domačici, a kar se tiče lepote, ni jima bilo para na daleč. Složni ste bili kakor pravi sestri, kar je danes prava redkost, da se svakinji v isti hiši lepo razumete. Njuna temperamenta sta bila sicer različna ali zložna; Josipina, soproga starejšega brata, je bila mirne in hladne čudi, Kažimira, soproga mlajšega brata, pa živahne in nagle.

Josipina se je često z menoj zabavala in večkrat je znala pripovedovati o njenem prijateljstvu, katero ju na čuden način veže. Ljudje govore, da živive kakor dve sestri, ali to ni pravi izraz; jaz imam tri

sestre, vse tri ljubim, ali ljubezen do Kažimire je čisto nekaj drugačega. Ko sem prvokrat Kažimiro zagledala, porodilo se je v meni čuvstvo, kakor da manjka moji sreči ona, po kateri sem večkrat kakor v tmíni hrepenela; in čeravno sem jo takrat še le prvokrat videla, mogla bi priseči, da mi je poznato njeno lice, kakor tudi glas že od poprej, ter da sve že zdavnaj skupaj živeli. Kaj ne, to je nekaj čudnega? Ali pa ni to še bolj čudno, da je čutila tudi Kažimira ista čuvstva, ko je mene prvokrat opazila? Recite tedaj, ako morete, da ne obstoji neka privlačljiva sila na svetu!

Večkrat se je dogodilo, ko sem jo hotela s čim iznenaditi — kaj se je zgodilo? Ravno tisto je tudi Kažimira za mene pripravila. Nikdar še nisve bili ena od druge ločeni, pa mislim, da bi bila ločitev za naju največa nesreča.

In vendar bi se moglo to lahko zgoditi! Ena bi mogla umreti, niti poslovlivši se od druge... Oh! Vi si ne morete niti misliti, kako me ta misel muči. Zavarovali sva se sicer, nadaljuje Josipina s smejočim in žalostnim glasom, za ta slučaj. Zavarovali? Pa kako? Prisegli sva si, ko bi ena ali druga umrla — brez znanja druge — da se potem mrtva živi prikaže. Ste li dobro premislili, da ta zagovor od vaju ne odvisi? O seveda sve! Saj se navadno

govori, kar se izpolni tukaj na zemlji, to se izpolnjuje v večnosti in pogodili sva se tako. Pogodili? Da, pogodili. In najina prisega ima svojo vrednost samo na toliko, kolikor je mogoče; „nous avons jure jusqu' aux bornes du possible“ (mi imamo pravo do skrajnih mej). Ko je bila to francosko rečenico izgovorila, nasmejal sem se temu otročjemu naumu. Oh milostiva gospa, vidi se, da pravniška pravila dobro poznate. Da, da, samo se Vi smejite. Jaz sem popolnoma prepričana, če umre ena od naju — odeljena, da bodeve ob enem umrli ali se pa pred smrtjo videli.

Soprog Kažimirin je bolehal več let na kronični bolezní, in akoravno so se trudili najboljši zdravniki, vendar se je bilo bati, da se bode izcimila iz tega nevarna bolezen; vsled tega je bilo po nasvetu zdravnikovem še edino sredstvo podati se v Pariz k glasovitemu zdravniku Franku. Kako težka je bila ločitev obeh kneginji, ali kaj se hoče, ko ju dolžnost veže. Pri odhodu se še spomnite svoje prisega ter si obljubite vsak dan ena drugi pisati.

Na pismo Kažimirino iz Pariza se Josipina strašno vznemiri. Francoska revolucija je dosegla svoj vrhunec, čeravno ji je Kažimira pisala — mi kot tuji moremo mirno živeti, nas vse na miru pusti. To pa Josipine ni moglo umiriti. Čas je po-

eenejši biti, kakor je bil. Ali tudi tam, kjer ga kopljejo, poskočila mu je cena za 4 pfenige od stota, kateri pa do Dunaja narastejo na 4 krajcarje. Da primanjkuje železničnih vozov, je le prazen izgovor in pretveza, s katero hočejo premožni velikaši opravičevati svojo dobičkarijo.

Obresti v socialnem oziru.

V.

S tem, mislim, sem dokazal protinaturnost vseh obresti, velikih in malih. Zdaj bi pa rad ugovorom odgovarjal, ali tukaj bo pa križ in sicer zategadelj, ker tacih ugovorov med nami ni ali vsaj jaz jih še nisem slišal. Ljudje so na obresti zdaj tako navajeni kakor na jabolka, da vedno le doli padajo. Nihče nikdar ne premišlja, zakaj jabolko z drevja ne gré nikdar navzgor, in tako si tudi nikdar nihče glave ne ubija, so li obresti potrebne ali ne. Ljudje so popolno pasivni v tej zadevi; obresti niti ne zagovarjajo, niti jim ugovarjajo, le plačujejo jih neradi in težko. A s tem, kako bodo obresti o obroku mogli plačati, si pa pač celo leto glavo belijo.

A v liberalnih oziroma v kapitalistiških narodnogospodarskih krogih se dobí pa veliko ugovorov zoper natorni in cerkveni nauk o obrestih. Večino teh ugovorov sem imel v mislih, ko sem pisal o nenatornosti obresti, o namenu denarja in o čistem dobičku, ali nekatere ugovore je morebiti treba še posebej omeniti.

Ugovor: Svet brez lihve ne more obstati, zato morajo obresti dovoljene biti. Skoraj vse razmere v prometu imajo podlago v posojilu. Skoraj vsak, kdor kako kupčijo začne, jo začne z izposojenim blagom. Skoraj vsaka trgovska hiša jemlje na posodo, da bi si trgovino zvišala. Skoraj vsaka država, skoraj vsaka občina si išče na posodo. A denarja noče nihče posoditi brez obresti. Ko bi se obresti odpravile, bi ves promet zastal in vse bi prišlo v največjo zadrego. Zato mora biti lihva.

Odgovor: Omenil sem, da v srednjem veku ni bilo¹⁾ obresti in se je svet vendar dobro počutil, ker je toliko puste zemlje obdelal in nam toliko umetnostnih spominkov zapustil; in pozneje bom dokazal, da tudi mi moremo, sicer ne naenkrat, po revoluciji, ampak polagoma, po socialni reformi priti do tacega stanja, da ne bo treba obresti plačevati. Vzrok, da mora lihva biti, ni torej v svetovnem redu, ampak kje drugod. Ljudje so trdosrčni, brez ljubezni. Ko bi imeli ljudje ljubezen do bližnjega in ko bi bili naši zakoni sestavljeni vsaj na podlagi natornega prava, bil bi promet veliko boljši in reelnejši, in lihve bi ne bilo treba.²⁾

¹⁾ Res je bilo večkrat prepovedano od cerkvene oblasti kot krivično in pregrešno jemati obresti, in krivovercem šteli so one, ki so obresti dovoljene in opravičene učili. Vendar skoraj vsi cerkveni občni zbori od III. lateranskega (1179) do V. lateranskega (1512) so imeli opraviti s to rečjo. Ti ukazi so tako sestavljeni, da se lahko bere med vrstami, kakó zeló so bile obresti razširjene. S kratka: Cerkev je bila v srednjem veku zoper obresti, a odpraviti jih ni mogla. Op. vred.

²⁾ Kako pomenljiva je ljubezen v socialnem življenju, je reč dovolj znana, četudi premalo rabljena; vendar obresti niso pregrešne v prvi vrsti, ker so proti ljubezni, ampak ker so zoper pravico. Op. vred.

tekal. Robespierre, Marat, Danton in stotine drugih, ki so predstavljali veliki narod, vabili so druge z lepa in grda na svojo stran ter so s takošno divjo drubaljo morili in požigali, držeči vse to za pravico in slobodo. In ta divja sodrga samih razbojnikov in krvnikov je predstavljala takrat francoski narod. Vse druge, ki so bili po svoji nesreči kaj več, sklenili so s svojim človekoljubnim orodjem „guillotino“ spraviti s tega sveta.

Vse to je brala Josipina v največem strahu, a ko jo je knez videl zamišljeno in žalostno, trudil se je, da jo s čim drugim zabava, ter je prirejal sijajne svečanosti, razne zabave in koncerte. Na eni takih zabav opazim Josipino nenavadno otožno. — Kako ste kaj? Ste li zdravi? vprašam jo ter se vsedem zraven nje. Čemu to vprašanje? odgovori knjeginja, kaj tako slabo izgledam? No, ako ste zdravi, morate mi dopustiti, da nobeden od pričujočih ne bode niti pomislil, da ste vi domačica. Kaj ni li vse živahno v dvorani! Tri mazurke so že odplesali . . . Sami starci se vrté — vse pleše — a Vi? Vi tukaj sedite! Bodite malo bolj veseli! Saj bodo še gosti mislili, da so Vam neugodni.

Pa da je tudi tako! Pustite jih, naj mislijo kar hočejo, jaz za ples nisem nocoj zavzeta! Kujeginja, Vi me plašite! Ste li morda neugodne vesti iz Pariza

Ugovor: Lihva pa vendar marsikaj dobrega stori. Brez nje bi se marsikaka cerkev, šola ali dobrodelni zavod ne mogel napraviti in kolikokrat pomaga revežu iz največje zadrege!

Odgovor: Ko bi bili ljudje pobožni, bi potrebnemu z veseljem radi posojevali brez obresti; ker pa niso, mora še cerkev pasti lihvarjem v roke, ako si hoče potrebnih cerkvâ preskrbeti. Koliko cerkvâ se ne more zidati ali popraviti, koliko dobrodelnih zavodov mora ječati pod težkim dolgom, ker se ne more denar brez obresti dobiti na posodo.¹⁾ Tedaj je faktum, da lihva dobrega ne pospešuje, ampak je velikoveč zadržuje. In vendar se lihva hoče imenovati ljubezen! Ta ljubezen je še slabejša od cestinarske, ker cestinarji so vsaj cestinarjem posojevali brez obresti. Lihvarsko ljubezen do revežev nam pa najlepše opiše sv. Ambrož tako-le: To je tedaj vaša dobrotljivost, vi bogatini. Manj daste, več zahtevate. To je vaša humannost, da tačas odirate (spolietis), ko pomagate. Še celó revež vam mora biti vir za dobiček. Ubogi dolžnik vam mora dati, kar ima, in vi ga silite k temu. Njemu ne ostane nič za življenje; on nima kaj jesti, a obresti mora plačati.

Ugovor: Dolžnik pride sam na posodo prosit, on sam ponuja obresti in je zeló vesel, če dobí na posodo. Tedaj je lihva gotovo dobrota.

Odgovor: V obleganem mestu bi ljudem pošel živč. Oče, kateremu se njegova gladna družina v srce smili, bi šel k mesarju in rekel: vem, da imaš še kaj smradljivega mesa, daj mi ga jedno kilo, dam ti rad pet goldinarjev. Mesar bi ga mu dal, in oče bi se vesel vrnil domov. Se li iz tega sme sklepati, da je smradljivo meso pripravno za človeško jed, oziroma dobrota za človeštvo ali da je oče za to vesel, ker je meso smrdelo? Nikakor ne. Iz tega, kar se v izjemi, posebno v sili godí, se ne sme sklepati na splošnje. Ko bi k tebi kdo po noči krast prišel, in bi ti vzel drobiž, ki si ga imel na mizi, denarja v miznici bi se pa ne pritaknil, bi te tudi veselilo? Človek se veseli malega zla, ker mu je veliko zló pretilo ali pa ker misli z malim zlom odvrniti večje zló. Oče bi se veselil mesa, ne pa smradu in bi veliko raje imel, ko bi smradu ne bilo. Tako se tudi človek, kedar je v zadregi, veseli, ako dobí obrestno posojilo; pa veseli ga le posojilo, ne pa obresti in bi gotovo najraje videl, ko bi dobil posojilo brez obresti. Da so obresti za dolžnika dobrota, more si le upnik v svoji ljubeznjivi priprostosti domišljati.²⁾

¹⁾ Po naši misli je tukaj odgrnena samo senčna stran, ker bo g. pisatelj moral podpisati tudi ta-le stavek: Koliko cerkvâ se more zidati, koliko dobrodelnih zavodov pristo dihati pod varno streho kapitala, ki nosi obresti! Op. vred.

²⁾ Je že taka na svetu, da imajo rože tudi trnje. Op. vred.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. novembra.

Notranje dežele.

Ruski profesor Lamanskij se je nedavno izjavil o razmerji mej Čehi in Rusi. Češki slovstveni mesečni list „Osveta“ mu odgovarja: „Kakor hitro

zvedeli? Ali niste že dolgo lista dobili? — Ne eno, ne drugo. Danes sem dobila list od Kažimire poln veselih glasov; ona mi piše, da se ugodno zabava, da listovi vse prečno opisujejo in da bode kralj na prestolu ostal; on je preveč dober, pa noče z oboroženo silo nezadovoljnežev preganjati, saj to tako dolgo ne bode trajalo, ker Francozi so sploh nestalni. Vrh tega ji je francoska kraljica, h kateri je vsak večer pozvana, pripovedovala, da je duša vstaje, grof Mirabeau, pristopil k vladni stranki. Kar se pa drugih nezadovoljnežev tiče, ti se v Parizu sploh prezirajo. To je vse tolažljivo, ali še nikdar nisem bila tako žalostna, kakor danes. — Pa kako se čutite? Jaz sama prav ne vem! Ravno tako, kakor da mi kamen na srcu leži. Nekakšen strah me obsipa, nekaj me kar stiska! Strahopetnost, otročarija! bodete morda rekli. Ali kaj naj storim, ko mi je tako pri srcu? Hliniti se, da sem vesela, to morem; ali to je vendar samo pritajenje — prenavidanje. — To je hvalevredno, milostiva gospa, ali kakor sem rekel, poskusite nekolikokrat plesati — morda Vam preide Vaše zdvojenje. Nato mi ona moléé roko podá ter zapleševa ravno tako veselo, kakor drugi.

(Konec prih.)

se gre za politiko, vé vsak trezno misleči Čeh, da tu ne veže nič Čeha z Rusom. Prof. Lamanskij je rekel po besedah: „Čehi so morebiti mej vsemi avstrijskimi narodi najzvestejši in najvnetejši Avstrijani.“ To je res. Gladé našega „panslavizma“ velja prav dobro laška prislovica: „Conspiriamo nel chiaro del sol“ — naša zarota je prozorna kakor dan! Lamanskij priznava, da nas je osoda navezala na Cislitvanjo. Čudimo se tedaj tem bolj, kakó more pri vseh teh razmerah tako neprijazno in čmerno zreti na naše „avstrijstvo!“

Zagrebski nadžupan Kovačević je vsled znanega govora poslanca Vrbanića tega pozval — na dvoboj. Priče so pa v soboto zvečer poravnale to zadevo s tem, da se je prof. Vrbanić v saborski seji izjavil: „Z motivacijo z dné 24. t. m. nisem hotel osebno razžaliti g. Kovačevića.“

Vnanje države.

Srbske volitve volilnih mož vendar ne bodo imele zaželjenega vspeha za radikale. Vlada je zaprla 140 odličnih radikalcev, ker so izzivali nemire. Jetniki seveda niso mogli oddati svojih glasov na veliko radost vladnih kandidatov. „P. Ll.“ je brzojavno poročal: Liberalna stranka bo imela le majhno število zastopnikov v skupščini. Vlada bo imela močno stranko, ki bo v vseh važnih točkah soglasno postopala z naprednjaki.

Bolgarsko sobranje je izvolilo proračunsko komisijo desetih članov, v kateri ni niti eden vladi nasproten poslanec. Opozicija in ž njo velik del prebivalstva želi znižati državne izdatke, posebno odpraviti nekatere ne ravno nujno potrebne službe in vrediti previsoke plače častnikov in uradnikov. Posebno častniki imajo še vedno iste dohodke, kakor nekdanj ruski vojaški učitelji. Za sedaj bo morala opozicija že še potrpeti, kajti komisija bo gotovo izpolnila vladi željo s tem, da jej ne bo nakopala nevolje častnikov — armade.

Stambulov je vendar nekaj dosegel z velikobolgarsko agitacijo v Makedoniji. „Presse“ se poroča iz Londona: Tukajšnjim vladnim krogom je došla iz Carigrada vest, da je sultan pripravljen dovoliti spojitve vshodne Rumelije z Bolgarijo, ako se zaveže princ Ferdinand, da se enkrat za vselej odpové vsem nameram na Makedonijo. Treba je na vsak način počakati, da se konečno potrdi to poročilo, ki pa nikakor ni morebiti posebno neverojetno.

V Franciji pridobiva Boulangerjeva stranka vedno več pristašev. Narod spoznava vendar polagoma, da so izrazi: „prostost, enakost in bratstvo“ v liberalnem smislu le puhla fraza, da jih najbolj teptajo oni, ki jih največkrat oznanjajo svetu. Škandalozne pravde zadnjih let in konečno knjižica Nume Gillyja odpirajo narodu oči; posebno knjižica je izšla v pravem času, da dokaže, kakó prav ima Boulanger, ko neprestano trdi, da so sedanje razmere gnjile in se ne morejo vzdržati. Mnogo se govoričilo, da se bo kmalu izvršil prevrat, ki bo pahnul Carnota s predsedniškega stola ter nanj posadil — Boulangerja. Mogoče je vse!

„Frankf. Ztg.“ objavlja dopis iz belgijske prestolnice: „Sveta legija“ bo odšla proti koncu januarja ali začetkom februarja 1889 v Afriko, da pomaga zatreti kupčijo s sužnji ob Tanganika-jezeru. Prednja straža desetih mož bo že poprej odpovala tjekaj. Mej mladimi možmi, ki so se dali vpisati v to vojno, je eden, ki je žrtvoval iz lastnih sredstev za ta namen 10.000 frankov. Oddelek oboroženih zamorcev — po številu okoli 30 — izvršuje že ta plemeniti nalog ob Tanganika-jezeru. Načelnik krdele je stotnik Joubert, bivši častnik nekdanjih papeževih Zuavov. Podružnice protisuženjskega odbora se pridno snujejo po celi Belgiji; tudi dohajajo denarna darila v obilni meri.

Rumunsko ministerstvo se je nastopno preosnovalo: Teodor Rosetti, predsednik; Carp, zunanje zadeve; Stirbey, notranje zadeve; Vernescu, pravosodje; Aleks Lahovary, državna posestva; Marghiloman, javna dela; general Mano, vojna; Majorescu, pouk; Ghermani, finance.

Izvirni dopisi.

Iz Prage, dné 18. novembra. [Konec.] Novi namestnik Löbl je uradnik v pravem pomenu besede, in v obče hvalijo njegovo pravičnost in nepristranost, kakor talent njegov. Poljaki ga hvalijo kot nepristranskega moža, pravičnega, previdnega in spretnega uradnika, kojega le neradi pusté iz Galicije. Zatorej se položaj po odhodu grofa Schönborna na Moravskem ne bode obrnil na slabše za narodno stranko, ako je novi namestnik v istini takov, kakersnega rišejo bratje Poljaci. Češka narodna stranka sodila ga bo po njegovih činih. In ker je Morava tri četrtine češka dežela in mora občevati z ljudstvom, umeti mora tudi češki, od te zahteve ljud moravski ne odstopi, ker se ne dá smatrati za inferijorno pleme. Tukajšnji češki listi so vsled tega imenovanja nekoliko poparjeni in novega namestnika pozdravljajo rezervirano, istotako češki listi na Moravskem, kakor „Hlas“, „Našinec“, „Moravská Orlice“, koja je „zadovoljna“, in jedini „Hlasy z Hané“ vzdihajo, rekoč:

„Ne dá se tajiti, da je to imenovanje nova prevara naših nadej.“

Dne 10. t. m. prominol je v Rusavi pri Holešovem (Mor.) župnik velečast. g. Danijel Sloboda, pisatelj in rodoljub slovaški. Sloboda spada k najučenejšim Slovacom, bodisi kot rastlinoslovec, matematik ali geolog. Največje delo njegovo je „Rastlinstvo“, koje je izdala na svetlo češka Matica. V češki književnosti je ta knjiga neprecenljiva, pisaril je pa poleg tega tudi v mnoge druge časopise („Zora“, „Hrouka“, Týdennik“ in „Koleda“). Sloboda je bil člen avstr. meteorologične družbe, geologičnega drž. zavoda in mnogo drugih učenih društev; bil je delaven ves svoj vek in budil Slovake z besedo in peresom.

Ravno v sedanji dóbi krutih mrazov, ko tisoč marljivih rok nima zaslužka in hrane, ko beda silno pritiska v nebrojne rodbine, koje morajo zaradi drage kurjave štediti na vse strani, ravno o tem času nastal je tu velikanski nedostatek oglja, in če bode šlo to tako dalje, kakor doslej, bode stolno mesto Češke, v obče blagoslovljeno s premogom, kmalu brez — premoga. Cena stotu je v dveh dneh poskočila za 4 kr. Mimogrede omenjam, da se je v poslednji dóbi na Bavarsko izvozilo 40.000 vagonov premoga. Iz tega se uvideva, zakaj so premogova skladišča na Češkem skoro — izpraznjena.

Slovstvo.

Drobtinice.

(XXII. letnik. Vredil dr. Franc Lampe, profesor bogoslovja, vodja Marijanišča. Izdala »Katol. družba.« v Ljubljani 1888.)

(Konec)

Sledé še štirje krajši spisi jako primerno odbrani. Zaključuje pa ta oddelek (menda vrednikov) spis naslovljen: „Očetov praznik“, v katerem se spominja zlate maše za „Katoliško družbo“ in druge zavode prezasluznega g. prošta A. Jarca.

Priobčen je v spisu tudi slavnostni govorček, v katerem je deček-sirota poveličal večer zlatomašnikovega dne vpričo obilno zbrane množice v „Marijanišči“, deškem sirotišči „Vincencijeve družbe.“

Kje čuti g. vrednik in vodja „Marijanišča“ posebno potrebo, naznanil je na zadnji strani v trojni prošnji.

Z ozirom na pričujoči sestavek naj sledi tu doslovno prepisana prva prošnja: Vrednik „Drobtinice“ prosi slovenske pisatelje, naj ne prezrejo tega glasila, ki je častljivo po svoji starosti in koristno po svojem namenu. Da imajo primeren prostor v našem slovstvu, to kaže ta letnik. Naj blagovoljno pripomorejo vredniku, da bodo „Drobtinice“ leto za letom boljše, kratkočasnejše pa tudi poučnejše. H krati pa tudi prosi vrednik, da bi vneti rodoljubi storili kaj po svoji moči za razširjanje te knjige, da bi se pridno nakupovala zlasti po knjižnicah in prodajala našemu čitajočemu narodu. Gospodje duhovski bratje se bodo pač ozirali na to prošnjo in olajšali oskrbniku „Drobtinice“ težavno delo.

V drugi prošnji želi g. vrednik obilnega pristopa h „Katoliški družbi za Kranjsko“. (Letnine je 1 gld. 20 kr.) Tretja prošnja pa priporoča v dobrodelno podporo deško sirotišnico „Marijanišče“. Cesarjeva 40letnica je res ugodna prilika, da se toliko obilneje stekajo mili darovi za ta prekornisti ustav.

Naposled še nekaj splošnjega o pisavi. Jezik je v vsej knjigi domač, poljuden, neprisljen. In kar se bo v dandanašnji pisavi moralo že prištevati skoraj izjemam, je, da se je v tej knjigi oziralo dosti bolj na enklitike („naslonice“; Šuman;) kot je to sedanje dni običajno ne le v navadnih časopisih, marveč tudi v leposlovnih listih in znanstvenih knjigah. Seveda je tudi v „Drobtiniceh“ tu pa tam zaovoženo. Toda kdo ne vé, koliko vpliva to na človeka, ako dan na dan čita napačno uvrščene besede in nepravilne stavke? Kako lahko mu kaj takega preide stalno v uho in pero!

Dovoljeno naj mi bo navesti le nekatere izglede. Str. 154 čitam: „Vse katoliške družbe napravile so posebne slovesnosti“, pravilno: „Vse katoliške družbe so napravile“ itd. Stran 158: „Rokodelci bili so sužniki“. Prav: „Rokodelci so bili sužniki“. Vzrok: Če subjekt začunja stavek, bodisi, da je subjekt sam, ali pa ima kak pridevek (adjektiv, opozicijo, genitiv ali sklon s prepozicijo), takrat sledi glagol (particip pret.) kmalu za njim kot predikat, enklitika pa stopi za subjekt pred glagol. Str. 97: „Ker so bogoslovci svoje šole imeli, je zahajal“. Prav: „Ker so imeli bogoslovci svoje šole, zahajal je“. Vzrok: Če je odvisni stavek spredaj in nista

vezana po nobeni vezi, rabi se enklitika v odvisnem po pravilih odvisnega stavka (to je biti mora pred glagolom), v glavnem pa stopi na prvo mesto najvažnija beseda, večjidel glagol, ker je subjekt že omenjen, nikdar pa enklitika ne sme biti prva beseda. (Gl. „Programm des k. k. Gymn. zu Rudolfswerth. 1867. Pravila za pisavo, sestavil P. Ladislav Hrovat.“) Napačni so torej stavki (str. 122): „Le jedno leto učil se je tu bogoslovja. Volja božja odločila mu je Rim“. Tako tudi (str. 236): „Ko je sodnijski predsednik izgovoril besedo: neumrjčenost duše, sem ga vprašal;“ in še drugi.

Pa naj končam in postavim v sklep oziraje se na vse do sedaj povedano besede Horacijeve:

„Ubi plura nitent, . . . non ego paucis
Offendar maculis, quas aut incuria fudit,
Aut humana parum cavit natura.“

T. B.

Dnevne novice.

(Umrl) je v Pragi dne 25. t. m. po dolgi bolezni bivši naučni minister Josip Jireček. Rodil se je dne 9. oktobra 1825 v Visoki Muti na Češkem, dovršil šole v Pragi, stopil l. 1850. kot uradnik v naučno ministerstvo, bil l. 1871. naučni minister v Hohenwartovem kabinetu ter po odstopu tega ministerstva živel v Pragi. Leta 1875. je bil imenovan predsednikom češke akademije znanosti, 1878 je bil izvoljen v deželni, 1879 v državni zbor. Jireček je bil učenjak prve vrste ter plodovit pisatelj na zgodovinskem in leposlovnem polju. Spisal je več temeljitih spisov o rusinskem in češkem jeziku in slovstvu. V nemškem jeziku je spisal najboljši zagovor pristnosti „Kraljedvorskega rokopisa“. Sin njegov, Konstantin Jireček, sedaj profesor na češkem vseučilišču, je bil 1881 do 1882 bolgarski naučni minister.

(Pogozdovanje Krasa.) Z Dunaja se poroča, da pripravlja vlada novelo k melioracijski postavi, ki bo obsejala tudi pogozdovalna dela na Krasu in zvišala državni donesek na 50 odstotkov.

(Katoliška družba) bo imela jutri v sredo dne 28. t. m. v društvenih prostorih prvo običajnih zimskih vsakotedenskih predavanj. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Predavalo se bode odslej vsako sredo.

(Gledišča in cesarjeva štiridesetletnica.) Ravnateljstvom dunajskih gledišč se je naznanilo, da cesar želi, naj se povodom vladne 40letnice ne prirejajo slavnostne predstave v glediščih.

(„Slovenski pravnik.“) Vredništvo tega lista naznanja, da bo prihodnja številka zaradi sestavljanja kazala izšla okoli 15. dne decembra t. l.; s to številko bo list prenehal izhajati.

(Slovensko gledališče.) V nedeljo se je predstavljala jako gladko burka „Gosi in goske“. Strašilo iz Pariza je kaj spretno predstavljala gđe. Zvonarjeva ter nas spomnila marsikatero pretirane dame, ki vse ná-se navleče, da posnema najnovejšo modo. G. Borštnik, gđe. Gostičeva in g. Kocelj igrali so izborno. Tudi gg. Danilo, Verovšek, Slavko in Perdan ugajali so občinstvu vrlo dobro. Gđe. Slavčeva in g. Lovšin sta sposobna igralca, a o zadnjem posebno moramo omeniti, da je kretanje njegovo večkrat prisiljeno, čisto nenaravno. Gledališče je bilo slabo obiskano, čemur je menda nekoliko kriv naslov igri. Res, da je v igri mnogo resničnega, kar ne ugaja ženskemu spolu. A zakaj se ne bi tudi javno grajale in šibale mnoge razvade sedanjega časa?

(Trgovinsko ministerstvo) dalo je gosp. baronu Ritterju v Gorici dovoljenje tehničnih priprav za lokalno železnico iz Gorice skozi Volčjo Drago, Prvačino, Dornberg in Batuljo v Ajdovščino.

(Za slovensko šolo) se je oglasila tudi občina Velenje ter storila potrebne korake.

(Vabilo na Preširnov večer,) kateri priredi „Dolenjsko pevsko društvo“ dne 1. decembra t. l. v prostorih „Narodnega doma“ v Novem Mestu. — Vspored: 1. Dr. B. Ipavec: „Nazaj v planinski raj.“ Mešan zbor. — 2. Deklamacija. — 3. A. Förster: „Naše gore.“ Mešan zbor s čveterospesvom. — 4. Klara Schumann: „V nejasnih sanjah.“ Samospjev spremljan s klavirjem. Iz posebne prijaznosti prevzel je spremljevanje s klavirjem g. profesor Kehrer. — 5. A. Förster: „Slava Slovincem.“ Moški zbor. — 6. Karol Langer: „Potpourri.“ Igra novomeška godba. — Začetek točno ob polu 8. uri zvečer.

(Vabilo na društveno besedo,) ki jo priredi národna čitalnica ljubljanska v soboto dne

1. decembra 1888. l. v društveni dvorani. Vspored: 1. Nagovor. 2. Fr. Gerbič: „Slavospjev“; moški zbor s čveterospesvom; solisti gg. A. Razinger, A. Štamcar, A. Pucihar in J. Paternoster. 2. A. Rubinstein: Ensemble s peterospesvom iz opere: „Otroci pustinje“; solisti: gospa M. Gerbičeva, gđe. L. Daneševa, in gg. A. Razinger, Fr. Bučar in J. Pianeecki; na glasoviru spremlja gospod J. vitez Ohm-Janušovski. 4. K. Bendl: „Rožica spavaj“; čveterospjev; pojò gg. Fr. Bučar, A. Štamcar, J. Pianeecki in A. Dečman. 5. A. Dvořak: „Himna češkega kmetijstva“; mešani zbor s čveteroročnim spremljevanjem na glasoviru; spremljata gđe. K. Zevnikova in g. J. vitez Ohm-Janušovski. 6. Mali ples; godbo oskrbljuje privatna družba pod vodstvom g. J. Stiarala. Začetek točno ob 7½ uri. Pristop je dovoljen izključljivo le čč. p. n. društvnikom.

Odbor.

(Dnevni red seji ljubljanskega občinskega sveta) v sredo 28. dan novembra 1888. l. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. 1. Naznanila prvosedstva. — 2. Obljube meščanov. — 3. Poročilo odseka za praznjevanje štiridesetletnega vladanja Nj. veličanstva cesarja Frana Josipa I. — 4. Volitev zastopnika občinskega sveta ljubljanskega v c. kr. deželnem šolskem svetu kranjskem za prihodnjo šestletno dóbo. — 5. Volitev dveh zastopnikov občinskega sveta v nadzorni odbor c. kr. obrtne šole za lesni obrt. — 6. Poročilo stavbinskega odseka in odseka za olupšavo mesta o stavbinskem prostoru za novo deželno gledališče. — 7. Stavbinskega odseka poročilo: a) o razširjenji Travniških ulic; b) o vpeljavi plinove razsvetljave v Parnih in Travniških ulicah; c) o napravi mestnega načrta; d) o treh prizivih v stavbinskih stvaréh. — 8. Poročilo odseka za olupšavo mesta: a) o prepuščenji naturalnega stanovanja mestnemu vrtarskemu pomočniku; b) o popravi mestnega kopališča v Koleziji; c) o napravi rastlinjaka pri tivolskem gradu.

(Venček slovenskih pesem.) Za možki zbor zložil Ig. Hladnik. Op. 11. — Pod tem naslovom izšla je ravnokar v Blaznikovi kamenopisalni zbirka sedmerih slovenskih pesnij za možke glasove, deloma tudi z bariton- ali tenor-solo. Kakor z veseljem pozdravljamo vsako novo domačo skladbo, vendar menimo, da zgoraj napovedana zbirka ne bode napravila nikakega strmenja niti preobraza v našem glasbenem slovstvu. — O priliki morda kaj več o naših novejših komponistih. — Delee se dobiva v „Katoliški bukvarni“ ali pri skladatelju v Stari Loki, komad po 40 novčičev.

(Truxa Carl Maria), kateri je iz znane rodbine učil se na gimnaziji ljubljanski, marljivo tudi slovensčine, in bil vedno med prvaki v šoli, doslej okr. glavar v Splitu, postal je prvi deželni svėtnik pri c. k. namestništvu v Zadru.

(Razpisana) je učiteljska služba na jednorazrednici na Selih pri Šumbregu z letno plačo 400 gl., doklado 30 gl. in stanovanjem. Prošnje do 8. dec. Razpisana je četrta služba učiteljska v Žužemberku z letno plačo 400 gl. — V možki kaznilnici na Gradu je razpisana služba čuvaja I. razreda z letno plačo 300 gl., doklado, stanovanjem itd. Prošnje do 24. decembra.

Raznoterosti.

— Čuden razlog. Hoboista v 14. bavarskem pešpolku je moral zapustiti službo — vsled debelosti. Ker je služil že dvanajst let, dovolili so mu penzijo v iznesku 12 mark, ob enem pa pravico do civilne državne službe. Upajmo, da ne bo postal — pismonoša!

— Največji parni stroj na svetu zgotovila je neka angleška trdka v Napolji. Moči ima za 22.000 konjskih sil, torej presega stroj parnika „Re Umberto“, ki ima 19.000 konjskih sil.

Narodno gospodarstvo.

Izkaz razstavnikov odlikovanih na deželni sadni razstavi,

katero je priredila c. kr. kmetijska družba kranjska v proslavo vladarske štiridesetletnice presvetl. cesarja Frana Josipa I. v Ljubljani od 18. do 21. oktobra leta 1888.

(Konec.)

III. Skupina: Drevesčni izdelki.

a) s srebrno svetinjo: Baron Henrik Gageru v Mokricah.

b) z bronasto svetinjo: Fran Jarc v Medvodah.

IV. Skupina: Sadjarsko orodje in stroji.

a) državno srebrno svetinjo: Anton Juvan v Ljubljani, Miklavž Hoffmann v Ljubljani.
 b) priznanjsko ali pohvalno diploma dobili so za izvrstno ali dobro vrejeno zalogo strojev: Franc Detter v Ljubljani, Andrej Druškovič v Ljubljani, Fran Terček v Ljubljani.

Oddelek B.

Šolsko vrtnarstvo:

a) častno diploma, podpisano od gospoda deželnega predsednika kot prvomestnika c. kr. deželnega šolskega sveta, srebrno sadjarsko svetinjo in častno darilo v denarji: Vojteh Ribnikar, nadučitelj v Dol. Logatci, Janko Žirovnik, nadučitelj v Zg. Gorjah, Franc Lavrič, nadučitelj v Škocijanu.

b) bronasto svetinjo s častnim darilom Viljem Gebauer, učitelj v Tržišču.

c) bronasto svetinjo: Lavoslav Abram, nadučitelj v Kostanjevici, Josip Jerin, nadučitelj v Toplicah, Josip Franke, nadučitelj v Sent Petru, Matevž Germ, učitelj v Adlešičah, Matija Hudovernik, nadučitelj v Dobrepoljah, Fran Klinar, učitelj v Spodnji Hrušici, Martin Potočnik učitelj v Sori, Matija Rant, nadučitelj na Dobrovi, Josip Žirovnik, nadučitelj v Begunjah pri Cirknici.

d) priznanjsko diploma: Jurij Adlešič nadučitelj v Šmartnem pri Litiji, Karol Bernard, nadučitelj v Bohinjski Bistrici, Karol Dermelj, nadučitelj v Cirknici, Martin Gerčar, nadučitelj v Slavini, Anton Javoršek, nadučitelj v Mengiši, Kobj, učitelj v Hotederšici, Fran Koncilja, nadučitelj v Žuzemberku, Mihael Mežan, učitelj na Slapu, Ivan Poženel, nadučitelj na Rakeku, Fran Praprotnik, učitelj v Preski, Leopold Puvčuh, učitelj v Podvelbu, Fran Trošt, učitelj v Vodicah, Ljudevit Vagaja, učitelj v Pirničah.

Oddelek C.

Vinska pokušnja.

a) častno diploma kot največjo odliko: Baron Rudolf Apfsltrern, graščak v Krupi.

b) srebrno svetinjo: Deželna kmetijska vinarska in sadjarska šola v Grmu, Mrcina na Gočah, Matija Lavrenčič na Vrhpolji, Fran Kavčič v Sent Vidu, Filip Vrtovec v Sent Vidu, Henrik baron Gagern v Mokricah.

c) bronasto svetinjo: Viljem Pfeifer na Krškem, Florijan Zorko v Družinski Vasi, J. Hladnik na Gočah.

d) priznanjsko diploma je dobilo še 15. drugih razstavnikov.

Telegrami.

Trst, 26. novembra. Cesarica Elizabeta je v sredo na ladiji „Miramare“ incognito došla v Smirno ter obiskala Aja-Soluk, nekdanji Efez. Sinoči se je odpeljala naravnost v Trst.

Sofija, 27. novembra. Sobranje: Odgovarja na interpelacije zaradi grdega ravnanja zaprtih oseb je rekel Stambulov, da je cela zadeva le obrekovanje. Mej razburjenimi prizori je potrdilo sobranje z veliko večino Stambulove izjave.

Bern, 27. novembra. Zavezni predsednik Hertenstein je umrl vsled odrezane noge.

Berolin, 26. novembra. Odbor za oprostitev Emina paše je sklenil, da odpošlje ekspedicijo pod Weissmannovim vodstvom.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
26.	7. u. zjut.	739.9	-4.0	brezv.	megla	0.0
	9. u. pop.	737.6	1.6	sl. sever	jasno	
	9. u. zveč.	738.5	2.8	sl. svzh.	"	

Srednja temperatura -0.1° C., za 2.4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

27. novembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 60 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16%	82 " 30 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 45 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 40 "
Akcije avstr.-ogerske banke	877 " — "
Kreditne akcije	303 " 50 "
London	121 " 95 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 66 "
Cesarski cekini	5 " 79 "
Nemške marke	59 " 85 "

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za sveta in posvetne podobe

po mogoče nizkeje ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobani zastonj in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiš št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnatе barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njenih dobrot.

Za neznamen denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovaneu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno (68)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gosposke ulice 12.)

AVGUST SCHWEIGER,

zobozdravnik,

naznanja slavnemu občinstvu, da se v kratkem stalno v Ljubljani nastani.

(1)

Javljam, da sem svojo

notarsko pisarno odprl

v Zatičini dne 11. novembra t. l. in da poslujem v vseh neprepirnih, prepirnih zadevah, kakor tudi v kazenskih zadevah kot branitelj.

Stanko Pirnat,

c. kr. notar v Zatičini.

(2)